

Pablo Casals' enke: Genopliv klassisk musik og kunst i Puerto Rico!

16. januar 2016 – »Vi må alle være overbevist om behovet for en ny renæssance, et mål, der ikke alene er regeringers ansvar, men også det civile samfunds, og det må man påtage sig med en kærlighed og dedikation, der ikke kan købes for penge.« Således talte Marta Casals Istomin, Pablo Casals' enke, i en tale den 17. februar 2014 ved mindehøjtideligheden i anledning af 116-års fødselsdagen for Luis Muñoz Marín, den første, valgte guvernør for Puerto Rico, der inviterede Pablo Casals til at bo i Puerto Rico i 1956 for at være med til at frembringe en kulturel renæssance.

Hendes ord er endnu mere relevante i dag, end de var i februar 2014, hvor, som hun bemærkede, øens krise allerede var alvorlig. Idet hun adresserede denne krise, opfordrede hun regeringen og civilsamfundet til at vende tilbage til den klassiske musiks og kunsts vej som »næring for sjælen« og »balsam« for Puerto Ricos økonomiske krise.

»Nu mere end nogen sinde«, sagde hun, »må vi opretholde den fremragende kvalitet og tilstedeværelse af vores øs spirituelle værdier ... Vi må vende tilbage til idealet med at bringe god musik til alle«. Unge mennesker er afgørende for denne opgave, tilføjede hun. De »har i deres hænder evnen til at anføre landets udvikling og ære arven efter Maestro Casals, der i sin fremskredne alder fremskyndede Puerto Ricos kulturelle revolution«. I kølvandet på sin ankomst til Puerto Rico grundlagde Casals og hans kone, der selv er en talentfuld cellist, Puerto Ricos Symfoniorkester, Musikkonservatoriet og dernæst Casals Festivalen.

Fr. Casals Istomin understregede, at ungdom og erfaring kan gå

i kombination for at »give kreativiteten frie tøjler og søge samfundets velfærd, selv om dette medfører en opofrelse af konventionel partipolitik og individuelle interesser«. Alle, »der tror på musik og åndens værdier«, må gå sammen på alle tænkelige måder«, fastslog Casals Istomin, for at støtte øens rige kulturarv. »I de seneste to til tre år har jeg været til symfonikoncerter, hvor meget få mennesker deltog, og det er dårligt ... Folk må blive interesserede og give af sig selv ...«

Den 13. november 1961 tog Pablo Casals imod en indbydelse fra præsident John Kennedy til at optræde i Det Hvide Hus for guvernør Muñoz Marín, til hvis ære man afholdt en statsmiddag. Selv om Casals i mange år nægtede at optræde i noget land, der opretholdt diplomatiske relationer med Spaniens fascistiske Franco-regime, gav han efter i dette tilfælde af respekt for sin mangeårige ven Muñoz Marín, men også, fordi han i den unge Kennedy så muligheden for en mere forhåbningsfuld kurs i USA's politik, der stemte overens med hans egne synspunkter om respekt for alle menneskers rettigheder og værdighed. Han korresponderede senere med Kennedy om flere spørgsmål.